

Dosarul nr. 2rac-256/22 (2-19161476-01-2rac-01112022)

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești, Judecător – I. Botezatu

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat, Judecători – D. Fujenco, L. Caraianu, A. Mironov

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” către SRL „TURNACONSTRUCT”, persona terță Chioroglo Gheorghi cu privire la recunoașterea nulității contractului de locațiune a atelierului de producție cu utilaj nr. 3 din 02 ianuarie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA”, casată hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2019, SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „TURNACONSTRUCT”, persoana terță Chioroglo Gheorghi, solicitând recunoașterea nulității contractului de locațiune a atelierului de producție cu utilaj nr. 3 din 02 ianuarie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 02 ianuarie 2019, între SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” și SRL „TURNACONSTRUCT” a fost încheiat contractul de locațiune a atelierului de producție cu utilaj, în conformitate cu care SRL „TURNACONSTRUCT” a transmis în locațiune bunul imobil (construcție, n/c 9602207.350.21) și bunurile mobile (substație de transformator, cablu de alimentare, mașina de îndoit, mașina de tăiat, 3 aparate de sudură, valțuri, 3 mașini de găurit, 2 unități de macara cu grinzi și mașină de îndoit țevi), ce aparțin SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA”, în locațiune pentru perioada de timp până la 01 ianuarie 2030.

Potrivit reclamantei, contractul de locațiune din 02 ianuarie 2019 contravine prevederilor legislației în vigoare (normelor imperative) și, drept rezultat, este nul.

Astfel, reclamanta a indicat că contractul litigios este o tranzacție de proporție, deoarece în baza lui au fost transmise SRL „TURNACONSTRUCT” în locațiune bunurile mobile și imobile, valoarea totală a cărora constituie 350000 lei, valoare care reprezintă mai mult decât 25 de procente din costul activelor societății conform ultimului raport financiar (1039093 lei).

Totodată, actul juridic a fost încheiat în prezența unui conflict de interese, or bunurile mobile și imobile – obiect al contractului au fost transmise SRL „TURNACONSTRUCT”, proprietarul căreia este Chioroglo Gheorghii, care simultan la momentul încheierii contractului de locațiune făcea parte din organul executoriu (director) al SRL „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA”, fiind persoana interesată de încheierea actului juridic litigios.

Ținând cont de prevederile art. 81 alin. (1) lit. a), art. 83 alin. (1), art. 85 alin. (1) lit. b), art. 85 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni, reclamanta a susținut că decizia de încheiere de către societate a unei tranzacții de proporții se adoptă în unanimitate de toți membrii aleși ai consiliului societății dacă obiectul acestei tranzacții sunt bunurile a căror valoare constituie peste 25%, dar nu mai mult de 50% din valoarea activelor societății potrivit ultimului bilanț. Totodată, orice tranzacție cu conflict de interese poate fi încheiată ... de societate numai prin decizia consiliului societății, în cazul în care valoarea tranzacției nu depășește 10% din valoarea activelor societății conform ultimului raport financiar. Astfel, pentru încheierea contractului de locațiune urmă să fie adoptată decizia corespunzătoare a consiliului societății al SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA”.

La 25 septembrie 2019, în adresa intimatului a fost expediată pretenția privind anularea benevolă a contractului respectiv, în scopul de a întreprinde măsuri de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, însă pretenția a rămas fără răspuns.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat recunoașterea nulității contractului de locațiune a atelierului de producție cu utilaj nr. 3 din 02 ianuarie 2019, încheiat între SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” și SRL „TURNACONSTRUCT” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel depusă de SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA”, casată hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. S-a recunoscut nulitatea contractului de locațiune a atelierului de producție cu utilaj nr. 3 din 02 ianuarie 2019, încheiat între SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” și SRL „TURNACONSTRUCT”. S-au încasat de la SRL „TURNACONSTRUCT” în beneficiul SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei și la depunerea cererii de apel în mărime de 202,50 (două sute doi) lei 50 bani.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Comrat a stabilit încheierea contractului de locațiune nr. 3 din 02 ianuarie 2019 cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, și anume a prevederilor art. art. 81 alin. (1) lit. a), art. 83 alin. (1), art. 85 alin. (1) lit.

b), art. 85 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni. Astfel, contractul litigios a fost încheiat cu existența unui conflict de interese și în lipsa deciziei consiliului societății.

La 19 august 2022, la Curtea Supremă de Justiție a fost înregistrat recursul declarat de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghii, prin care a fost solicitată casarea deciziei din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat și menținerea hotărârii din din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 22 noiembrie 2022, SA „UZINA EXPERIMENTALĂ DIN CEADÎR-LUNGA” a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat, a fost primită de către recurenți la 01 august 2022 (f.d. 175, vol. I).

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul declarat de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghii, înregistrat la 19 august 2022 (f.d. 1-6, vol. II), este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghii urmează a fi declarată inadmisibilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării

acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „TURNACONSTRUCT” și Chioroglo Gheorghii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Victor Burduh